Augustinus, Aurelius: Explanatio psalmorum
Basel: Johann Amerbach, 1497, 1497 Seite 222

Quia ergo totus christus caput ⁊ corpus est: cū au
dimus: intellectus ipi dauid: intelligam⁹ ⁊ nos ī da
uid. Intelligam⁹ mēbra xpī: ⁊ in mēbris suis intel/
ligat christus: ⁊ mēbra christi intelligant in christo:
q̄ caput ⁊ mēbra vn⁹ christus. Caput in cęlo erat:
Act. 9. ⁊ dicebat: Quid me psequeris? Nos cū illo in cęlo
C p spem: ipe nobiscū in terra p charitatē. Ergo intel/
lectus ipi dauid. Admoneamur cū audim⁹ ⁊ intelli/
gat ecclia: Pertinet eñ ad nos magna cura ītelligē
di: in quo malo nūc sum⁹: ⁊ de q̄ malo vt liberemur:
optam⁹: reminiscētes orōnis dnicę: vbi in fine dici/
Matth. 6. mus: Libera nos a malo. Inter multas ḡ tribulatio/
nes hui⁹ seculi: plangit aliquid psalm⁹ iste de intelle
ctu. Ille cū isto nō plorat: q̄ nō habet ītellectū. Por
Gen. 1 ro aūt charissimi meminisse debem⁹ ad imaginē dei
nos eē factos: nec alibi q̄ in ipo ītellectu. Nā ī mul/
tis reb⁹ a bestijs nō sepamur. Ubi āt hō ad imaginē
dei factū se nouit: ibi aliq̄d in se agnoscit amplius eē
q̄ datū est pecoribus. Cōsideratis ꝟo oībus reb⁹
q̄s habet hō: īuenit se eo ꝓprie discretū a pecore: q̄d
ipe habeat ītellectū. Uñ q̄sdā ↄtēnētes ī se: q̄d ꝓpriū
⁊ p̄cipuū a ↄditore acceperūt: increpat ipe cōditor:
Ps. 31. dicens: Nolite fieri sicut equus ⁊ mulus: q̄bus nō
Ps. 48 est intellect⁹. Et alio loco dicit: Hō in honore posi/
tus. In q̄ honore: nisi q̄ factus ad imaginē dei? Er/
go in honore positus nō intellexit: ait: Compatus ē
iumētis insensatis: ⁊ similis factus ē illis. Agnosca/
mus ḡ honorē nostrū: ⁊ ītelligam⁹. Si intelligim⁹:
videmus nō eē istam regionē gaudendi: sed gemen
di: nō iā exultādi: sed adhuc plangēdi. Sed ⁊ si exul
tatio quędā habitat in cordib⁹ nostris: nondū est in
re sed in spe. Ex pmissione letamur: q̄ scim⁹ nō nos
fallere ꝓmittentē. Uerū q̄d attinet ad p̄sens tēp⁹:
in quo malo: in q̄bus angustijs simus audite: ⁊ si vi
am istā tenetis: q̄d auditis in vobis agnoscite. Quis
quis eñ nondū tenet iter pietatis: miraꝫ: q̄ talia ge
mūt mēbra dauid. Nō eñ videt ī se ista: Q̄ diu ⁊ in
se ista nō videt: nondū est ibi. Nō sentit q̄d corp⁹ sē/
tit: q̄ p̄ter corpus ē: Incorpeꝫ ⁊ sentiet. Dicat ḡ et
audiamus: audiamus ⁊ dicamus.

Expositio psalmi.

D
Al. † orationē. e
† depcationem.

Exaudi deus † depcationē meā: et ne
despexeris † pcē meā: intende mihi:
⁊ exaudi me. Satagētis solliciti in tribu/
latiōe positi: ꝟba sūt hęc. Orat multa patiēs: de ma
lo liberari desiderās: supest vt audiam⁹ in quo malo
sit. Et cū dicere cępit: agnscam⁹ ibi nos eē: vt cōmu/
nicata tribulatiōe: ↄiūgam⁹ orōnē. Cōtristat⁹ sū
in exercitatiōe mea: ⁊ ↄturbat⁹ sū. Ubi cōtri
stat⁹: vbi ↄturbat⁹? In exercitatiōe mea inq̄t. Ho/
mines malos q̄s patiꝫ cōmemoratur⁹ est: eandēq̄
passionē maloꝝ hoīm exercitationē suam dixit: Ne
putetis gratis eē malos in h̄ mūdo: ⁊ nihil boni de
illis agere deū. Oīs malus aut ideo viuit vt corriga
tur: aut ideo viuit vt p illū bon⁹ exerceaꝫ. Utinā er/
go q̄ nos mō exercēt ↄuertanꝫ: ⁊ nobiscū exerceanꝫ:
Tñ q̄diu ita sūt vt exerceāt: ñ eos oderim⁹: q̄ in eo
q̄ mal⁹ ē q̄s eoꝝ: vtrū vsq̄ in finē pseueraturus sit:
Sup canō. ioh. trac. 8. g. et. 10. f ignram⁹: Et plerūq̄ cū tibi videꝛ odisse inimicū: fra/
trē odisti ⁊ nescis. Diabol⁹ ⁊ angeli ei⁹ in scptur sā
ctis manifestati sūt nobis: q̄ ad ignē ęternū sint de/
stinati: Ipoꝝ tm̄ desperāda ē correctio: cōtra q̄s ha
bem⁹ occultā luctā. Ad quā luctā nos armat Apls:
dicēs: Nō est nob̄ colluctatio aduersus carnē ⁊ san Eph. 6.
guinē: id est nō aduersus hoīes q̄s videꝛ: s̄ aduers⁹
p̄ncipes ⁊ ptātes ⁊ rectores mūdi tenebrarū harū.
Ne forte cū dixisset: mūdi: intelligeres dęmones eē
rectores cęli ⁊ terrę: Mūdi dixit: tenebraꝝ harum:
Mūdi dixit: amatoꝝ mūdi: mūdi dixit: ipiorū ⁊ inī
quoꝝ: mūdi dixit de q̄ dicit euāgeliū: Et mūdus eū
nō cognouit. Si eñ mūdus nō cognouit lucē: quia Joh. 1.
lux in tenebris lucet: ⁊ tenebrę eā nō comphēderūt:
⁊ ipę tenebrę q̄ nō comphēderūt luceꝫ p̄sentē: mūdi
noīe appellāꝫ: Haꝝ tenebrarū sunt illi rectores. De Eph. 6.
ipis ḡ rectorib⁹ habem⁹ determinatā scripturaꝝ sen
tentiā: q̄d oīno inde reditus alicui⁹ eoꝝ sperand⁹ nō
est. At ꝟo de ipis tenebris quaꝝ illi rectores sūt: nō
sum⁹ certi: ne forte q̄ erāt tenebrę: fiāt lux. Fidelib⁹
q̄ppe iā factꝫ dicit Apls: Fuistis aliq̄n tenebrę: nūc Eph. 5
autē lux in dño: Tenebrę in vobis: lux ī dño. Ergo
fratres oēs mali: cū mali sint: exercēt bonos. Ecce
eñ breuiter audite ⁊ intelligite. Si bonus es: inimi
cū nō habebis nisi malū. Porro tibi ea regula boni
tatis p̄fixa est: vt imiteris bonitatē patrꝫ tui: q̄ facit Matth.
solem suū oriri sup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit super iu/
stos ⁊ iiustos. Nūq̄d eñ tu habes inimicū: ⁊ de⁹ nō
habet? Tu quidē eū habes inimicū q̄ tecū creat⁹ ē:
ille ꝟo eū quē creauit. Inimicos ḡ dei malos ⁊ ini/
quos sępe in scripturis legim⁹: ⁊ parcit eis ille q̄ nō
habet q̄d ei imputet inimicus: cui oñis inimic⁹ in/
grat⁹ ē. Ab illo eñ habet q̄cq̄d boni habet. Ab ipo
eñ habet misericordiā: q̄cq̄d ē: etiā vñ tribulaꝫ. Ad
hoc eñ tribulatur ne superbiat: Ad hoc tribulatur
vt humilis agnoscat excelsuꝫ. Tu ergo inimico tuo
quem intolerabiliter pateris quid prestitisti? Si il/
le eū habet inimicū q̄ ei tāta p̄stitit: ⁊ facit solē suum
oriri sup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iiustos:
Tu q̄ nec solē potes oriri facere: nec sup t̄ras pluere:
vnū aliq̄d seruare inimico nō potes: vt sit tibi pax ī Luc. 2
terra hoī bonę volūtatis? Ergo q̄m hęc tibi dilecti/
onis regula figiꝫ vt imitās patrē: diligas inimicuꝫ:
Diligite eñ inq̄t inimicos vr̄os. In h̄ p̄cepto quō Luc. 6
exercereris si nullū inimicū patereris? Uides ḡ pro
desse tibi ad aliq̄d: ⁊ q̄d de⁹ pcit malꝫ: Prosit tibi ad
habendā misericordiaꝫ: q̄ ⁊ tu forte si bonus es: ex
malo fact⁹ es bon⁹: Et si de⁹ nō pceret malis: nec tu
q̄ gr̄as ageres appareres. Parcat ḡ alijs q̄ pepercit
⁊ tibi. Nō eñ cū trāsieris: intercludēda est via pieta
tis. Uñ ḡ iste orat posit⁹ inter malos: quoꝝ inimici/
tijs exercebaꝫ? Quid ait? Cōtristat⁹ sū in exercita/
tiōe mea: ⁊ ↄturbatus sū. Cū extēdit dilectionē: vt Luc. 6
diligat inimicos: affectus est tędio multoꝝ inimici/
tijs: multoꝝ rabie circūlatrat⁹: ⁊ quadā hūana infir
mitate succubuit. Uidit se iaꝫ incipe penetrari mala
psuasione diabolica: vt odiū inducat aduersū inimi
cos: reluctās odio vt pficeret ipaꝫ dilectionē: in ipa
pugna ⁊ lucta turbatus est. Eius eñ vox ē ⁊ in alio Ps. 6
psalmo: Turbatus ē prę ira oculus meus. Et quid
ibi sequitur? Inueteraui in oñibus inimicis meis.
Uelut in tempestate et fluctibus mergi cęperat: si/
cut petrus. Ille eñ calcat fluctus huius sęculi: qui Luc.
diligit inimicos. Christ⁹ ī mari ābulabat intrepid⁹: Matth.
cuius oīno de corde auferri nō poterat inimici dile/
ctio: q̄ pendēs in cruce dicebat: Pr̄ ignsce illis: q̄ ne/ Luc. 2
sciūt q̄d faciūt. Et petr⁹ voluit ambulare: Ille tāq̄
caput: Petrus tanq̄ corpus: q̄ super hāc petrā in/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0222
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG